

gang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Hanne Reintoft (DKP):

Vi har ønsket at få dette forslag til behandling i salen, fordi vi ikke kan acceptere dets afvisning, og fordi vi ingenlunde synes, at de partier, der vil afvise det, har argumenteret ordentligt derfor. Det kan man jo også se af, at man nu ikke tager ordet, fordi man nok, ikke mindst i socialdemokratiet, har meget vanskeligt ved at argumentere for, hvorfor man ikke vil unde pensionisterne denne meget beskedne forbedring.

Velviljen over for pensionisterne er jo altid verbalt uhyre stor, men hver gang man forsøger at forbedre denne store folkegruppes vilkår, så finder man på alle mulige undskyldninger, når det skal realitetsbehandles.

Forslaget var og er beskedent. Det løser for os overhovedet ikke de påtrængende problemer, som pensionisterne har, og det har aldrig været tænkt som en erstatning for det forslag til en pensionsreform, som vi fremsatte i sidste samling.

Må jeg i øvrigt i den forbindelse beklage, at ministeren nu et halvt år har haft betænkningen fra pensionsreformudvalget uden på nogen måde at orientere os om de tanker, hun har gjort sig i den anledning.

Der har både i socialudvalget og i den offentlige debat været ført lange diskussioner om hvorvidt pensionisternes disponible realindkomst var sunket. Det svarer umiddelbart til hver enkelt pensionists daglige opfattelse af tingene, men man har ved forskellige embedsmandsudregninger søgt at skjule den kendsgerning, at pensionens realværdi i forhold til lønniveauet er blevet lavere. Det er meget katastrofalt for pensionisterne for øjeblikket, da lønningerne for tiden er fastlåst ved et reaktionært regeringsindgreb i overenskomsterne. Ser man på den kendsgerning, at pensionernes realværdi endog i 1975 er faldet i forhold til et stivnet og fastlåst lønningsgrundlag, så kan man forstå, at pensionisterne er mere end almindelig ramt af hele situationen.

Jeg synes også, man skal gøre opmærksom på det, kontaktudvalget har skrevet til socialudvalget. For det første at man ikke har fået kompensation for tjenestemændenes taktregulering, for det andet at man aldrig fik glæde af den reaktionære skattelettelse,

som Hartling-regeringen gennemførte. For det tredje at man aldrig har erklæret sig tilfreds med de sidste forhøjelser.

Ministeren burde vel også kunne tænke så langt, at man ikke i årevis kan blive ved bare at procentregulere et beløb. Vi ved, at eksistensvilkårene er ændret, forbrugsmønstret og vareudbud er ændret, og det, der engang var et eksistensminimum, er det faktisk ikke i dag, når produktion og udbud af varer og tjenesteydelser har fået nye former og nye priser.

Lad mig sige, at vi ikke kan støtte fremskridtpartiets idé om at sammenlægge grundbeløb og pensionstillæg. Jeg har hørt nogle besynderlige udtalelser om, at sådan noget kunne man lade være at tage stilling til, men jeg vil gerne understrege, at stemmer man ikke dette forslag ned, forrykker man de beskedne pensionssummer til fordel for dem, der er bedst stillet. Derfor må vi selvfølgelig afvise fremskridtpartiets ændringsforslag.

Jeg vil slutte — jeg kan godt mærke, at pensionisternes sag ikke har megen interesse her i salen — jeg vil slutte med at citere et lille brev, jeg har fået, hvor en mand skriver til mig:

Vil du hilse socialministeren og sige så mange tak for de sidste forhøjelser. De hjalp os meget og var ventet længe. Nu er vi i stand til at få kartofler om søndagen.“

Jørgen Junior (FP):

Selv om det måske ikke er særlig spændende at høre om disse pensionister, der ikke har det så godt, så må tinget altså affinde sig med det; så skal vi til gengæld affinde os med, at der ikke er ret mange, der hører efter, hvad der bliver sagt heroppefra.

I øvrigt må jeg sige, at jeg synes, det forslag fra DKP, der nu endelig kommer til anden behandling her, er en nødvendig understregning af, at de forbedringer, som er sket for pensionisterne indtil nu, er utilstrækkelige. DKP har forsøgt at forbedre lidt på dette. Man siger meget anstændigt, at det er ikke nogen hel løsning, og det finder jeg heller ikke det er. Tilsvarende har vi prøvet at stille nogle ændringsforslag....

Første næstformand (Nathalie Lind):

Jeg må anmode om lidt mere ro i salen.